

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ

19^{ος} ΑΙΩΝΑΣ

1^ο ΜΕΡΟΣ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΩΝΤΑΣ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΟΠΙΟ

ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΖΩΓΡΑΦΟΙ

Karl Krazeisen
(Γερμανία, 1794-1878)

Ιωάννης Μακρυγιάννης, 1828 , λιθογραφία, 29 x 22,8 εκ.

Ανδρέας Μιαούλης, 1829, λιθογραφία σε χαρτί, 29 x 23 εκ.

Εθνική Πινακοθήκη-Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτσου

Karl Krazeisen

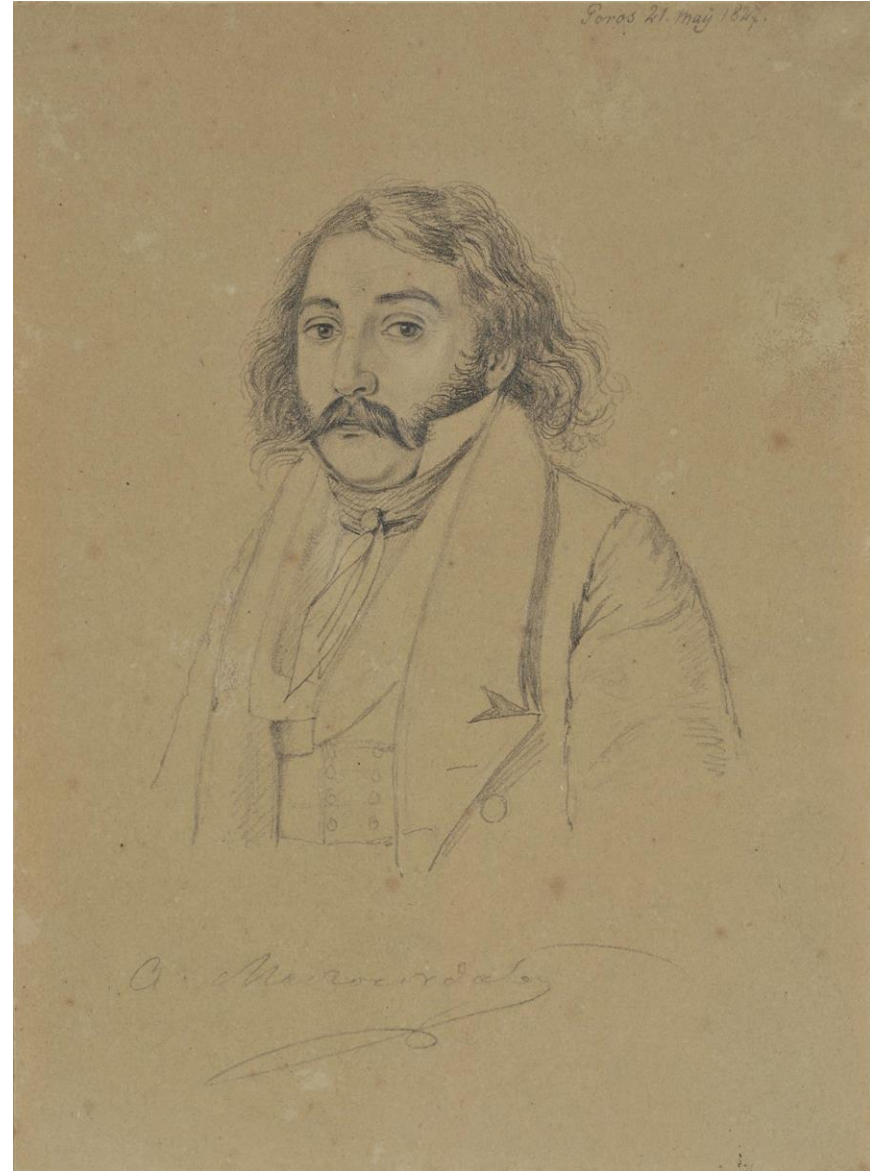
Κωνσταντίνος Κανάρης,
1829, λιθογραφία, 29 x 23,1 εκ.

Αλέξανδρος Μαυροκορδάτος στον Πόρο,
1827, μολύβι σε χαρτί, 16 x 12 εκ.

Εθνική Πινακοθήκη-Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτσου

CANARIS.

Karl Krazeisen

Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, 1828, λιθογραφία σε χαρτί, 29 x 23 εκ.
Αίγινα με την "Κολώνα" και χωρικές, 1827, υδατογραφία σε χαρτί, 26 x 31,5 εκ.
Εθνική Πινακοθήκη-Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτσου

Peter von Hess (Γερμανία, 1792-1871)

Η άφιξη του Όθωνα στο Ναύπλιο, 1835, λάδι σε μουσαμά, 2,69 x 4,15 μ.

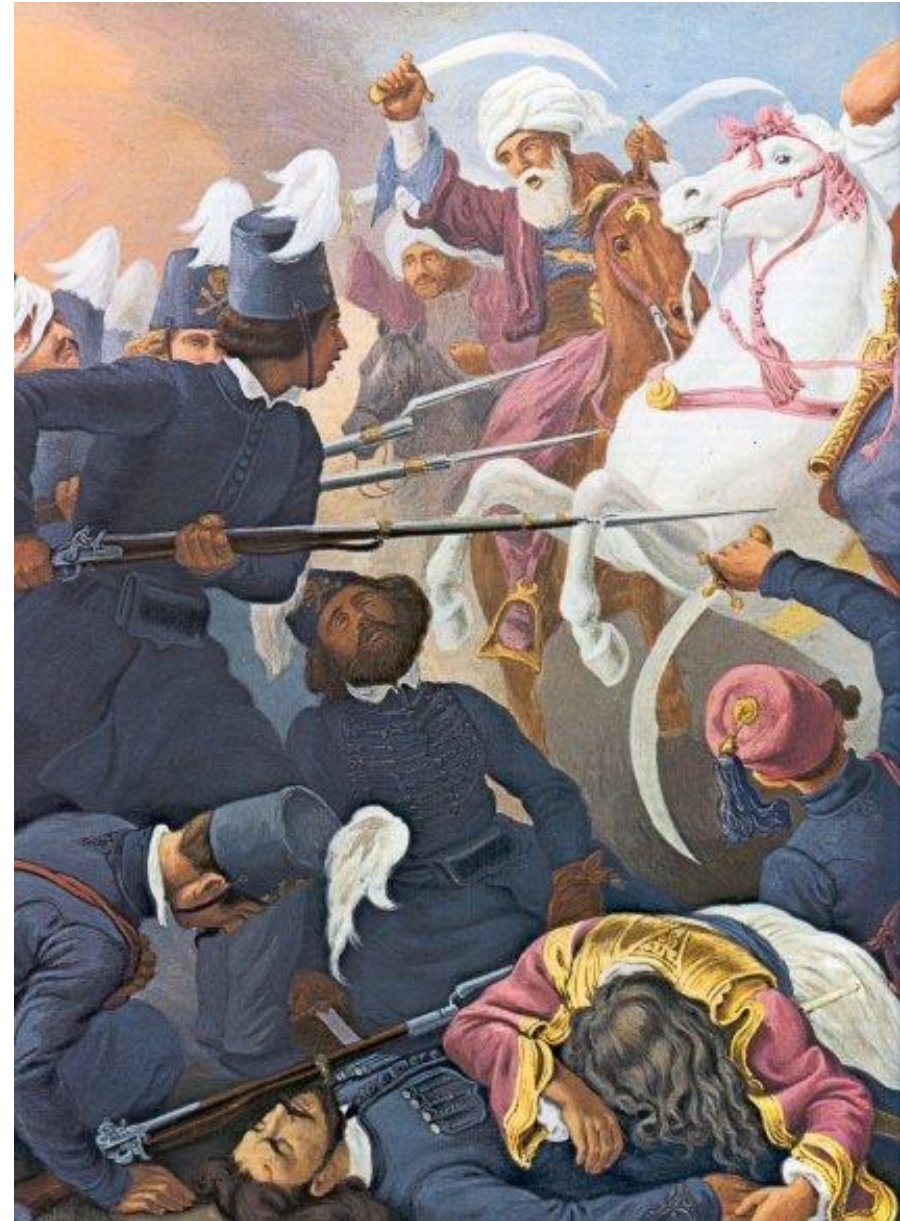
Peter von Hess

Η άφιξη του Όθωνα στην Αθήνα, 1839, λάδι σε μουσαμά, 2,50 x 4,15 μ.

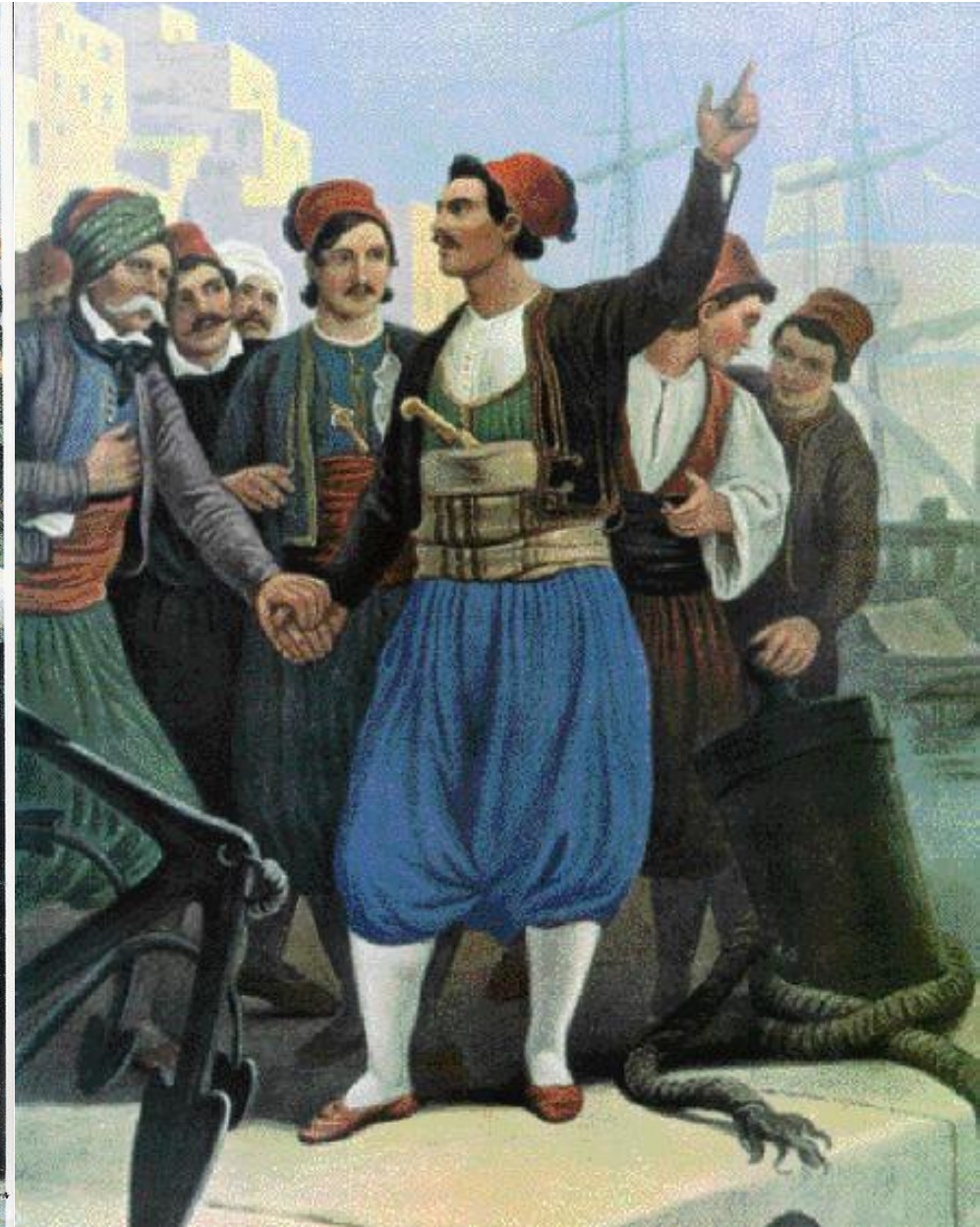
Peter von Hess

Ο Αλέξανδρος Υψηλάντης περνάει τον Προύθο, Ιερός Λόχος / Δραγατσάνι, λιθογραφίες

Peter von Hess

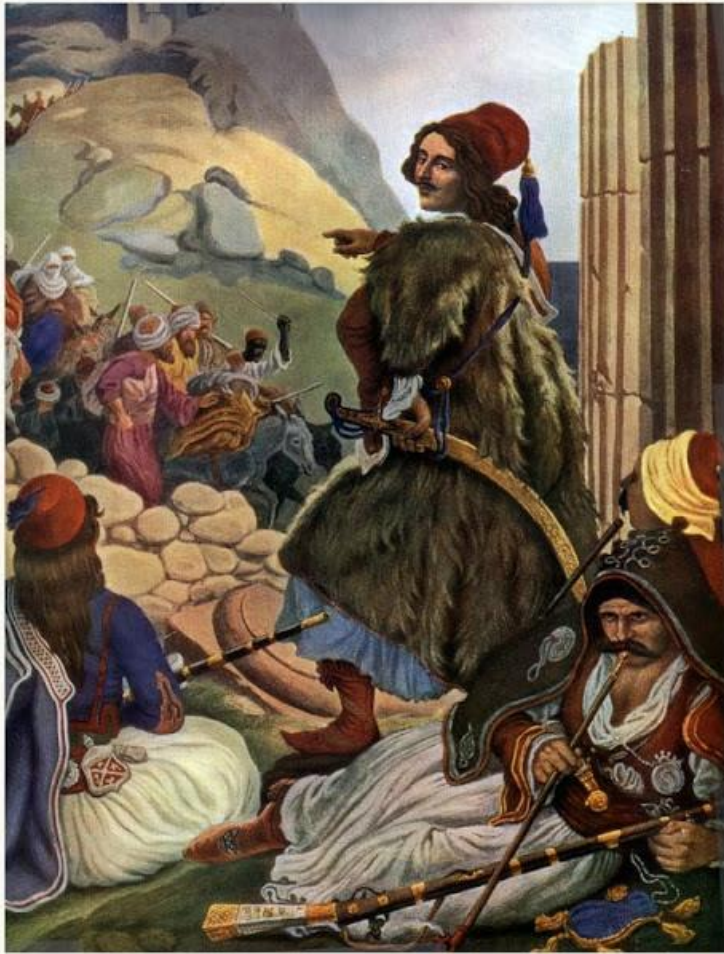
Πατριάρχης Γρηγόριος Ε΄, Ο Αντώνης Οικονόμου κηρύσσει την Επανάσταση στην Ύδρα, λιθογραφίες

Peter von Hess

*Ο Πανουργιάς κυριεύει την Ακροκόρινθο
Η άλωση της Τριπολιτσάς*

Λιθογραφίες

Η παράδοση της Ακροκορίνθου στους Έλληνες

Peter von Hess

Λασκαρίνα Μπουμπουλίνα, Ανδρέας Μιαούλης, λιθογραφίες

Carl Rottmann (1797-1850)

Δήλος, 1847, λάδι σε χαρτόνι, 35,5 × 45,5 εκ.

Carl Rottmann *Μαραθῶνας*, 1849 , λάδι σε μουσαμά 91 x 90, 5 εκ.

Αθανάσιος Ιατριδης (1799-1866)

Γεννήθηκε στο Καρπενήσι και λίγα χρόνια πριν ξεσπάσει η Επανάσταση, αφού πρώτα εργάστηκε στο εργαστήριο ενός χρυσοκλάστη στα Γιάννενα, πήγε στη Βιέννη για να σπουδάσει ζωγραφική. Παρέμεινε εκεί μέχρι το 1827 και στη συνέχεια μετακόμισε στο Παρίσι για να σπουδάσει λιθογραφία. Το 1828, επέστρεψε στην Ελλάδα, και πιο συγκεκριμένα την Αίγινα. Το 1830 διορίστηκε βοηθός εφόρου στο Αρχαιολογικό Μουσείο Αίγινας, το οποίο ήταν το πρώτο που ιδρύθηκε στην Ελλάδα μετά την Επανάσταση. Από το 1833, ανέλαβε καθήκοντα καθηγητή ιχνογραφίας στο Ορφανοτροφείο της Αίγινας, και έναν χρόνο αργότερα μετακόμισε στην Αθήνα και έγινε βοηθός της εκεί εφορείας αρχαιοτήτων. Παράλληλα το 1839 πραγματοποίησε ανασκαφές στη Χαιρώνεια και συνέβαλε στο στήσιμο του Αρχαιολογικού Μουσείου Θηβών. Από το 1844 και μέχρι να πεθάνει το 1866 έμεινε στην Αράχωβα. Παράλληλα δημοσίευσε (1859) το έργο *Συλλογή δημοτικών ασμάτων παλαιών και νέων μετά διαφόρων εικονογραφιών*. Τα έργα του, κυρίως προσωπογραφίες, κινούνται σ' ένα λαϊκότροπο πλαίσιο με σαφείς ενδείξεις ακαδημαϊκής παιδείας. Πολλά από αυτά εκτίθενται στο Εθνικό Ιστορικό Μουσείο της Αθήνας. Ακόμη σχέδια του έχουν δημοσιευτεί στην *Αρχαιολογική Εφημερίδα* του Υπουργείου Παιδείας το 1837.

Αθανάσιος Ιατριδης

*Ο θάνατος του Μάρκου Μπότσαρη, π. 1830, μελανογραφία σε χαρτί, 37x50 εκ.
Η κηδεία και ο ενταφιασμός του Μάρκου Μπότσαρη στο Μεσολόγγι, π. 1830,
μελανογραφία σε χαρτί, 37,5x50 εκ.
Εθνικό Ιστορικό Μουσείο*

Η «άλλη» (λαϊκή) εκδοχή της Επανάστασης

Ο «Ζωγράφος του Μακρυγιάννη»

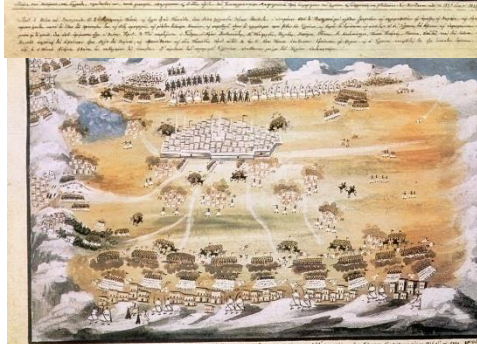
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ + Παναγιώτης Ζωγράφος + ; Ζωγράφος

Εκλαμβάνοντας την ιστορία ως χρέος προς τις επόμενες γενιές, ο Μακρυγιάννης έμαθε γράμματα το 1829 για να συντάξει τα *Απομνημονεύματά* του. Επιστράτευσε επίσης και τη δύναμη της εικόνας για να αποτυπώσει με σαφήνεια την αμεσότητα της ιστορικής στιγμής και να ξυπνήσει στο κοινό του τη συγκίνηση και τον ενθουσιασμό του Αγώνα.

Αρχικά ανέθεσε την εικονογράφηση σε έναν ευρωπαϊό ζωγράφο, προφανώς από αυτούς που εργάζονταν στην αυλή του βασιλιά Όθωνα. Τα εξατομικευμένα στοιχεία δυτικής τεχνοτροπίας που χρησιμοποίησε ο «Φράγκος» ζωγράφος όμως δεν ανταποκρίνονταν στις αισθητικές αντιλήψεις του στρατηγού ούτε αποτύπωναν το συλλογικό στοιχείο της Ελληνικής Επανάστασης. Αντί γι' αυτόν επέλεξε έναν Έλληνα αγωνιστή, τον Δημήτριο Ζωγράφο από τα Βορδώνια της Λακωνίας, που όπως δείχνει το επώνυμό του μάλλον είχε εργαστήρι ζωγραφικής. Την περίοδο 1836-1839 ο Δημήτριος Ζωγράφος φιλοτέχνησε αυτά τα 24 κάδρα πρώτα σε ξύλο για τον ίδιο το Μακρυγιάννη και μετά σε ακουαρέλα πάνω σε χαρτί ως ένδειξη ευγνωμοσύνης για τους βασιλείς που βοήθησαν στην ανεξαρτησία της Ελλάδας (Αγγλία, Γαλλία και Ρωσία) και τον βασιλιά Όθωνα. Έως το 1909 ήταν γνωστές μόνο οι υδατογραφίες που στάλθηκαν στη βασίλισσα Βικτώρια της Αγγλίας το 1839.

Την άνοιξη του 1909 ο Ιωάννης Γεννάδιος αγόρασε σε δημοπρασία στη Ρώμη τη σειρά 24 πινάκων που είχε φιλοτεχνηθεί για τον Όθωνα. Με τη δωρεά της συλλογής του Γενναδίου στην Αμερικανική Σχολή το 1926, οι εντυπωσιακοί αυτοί πίνακες έφτασαν στη Γεννάδειο Βιβλιοθήκη

. Η τύχη της γαλλικής και ρωσικής σειράς παραμένει άγνωστη.

Ἄγιος τὸν πορταῖν τὴν πορταῖν τὴν δὲ ἁγία, ὁμοιωθέντων ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἀποστολῶν ἰσὺς τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν εὐχαριστίαν τῆς Ἐκκλησίας. Ἐξ ἀπὸς τῆς ἐκκλ. τ. Α.

1. Ὁ Πανάγιος ἁγίας ἰσὺς τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν εὐχαριστίαν τῆς Ἐκκλησίας. Ἐξ ἀπὸς τῆς ἐκκλ. τ. Α.

Πόλεμος των Ελλήνων στη Ράχοβα

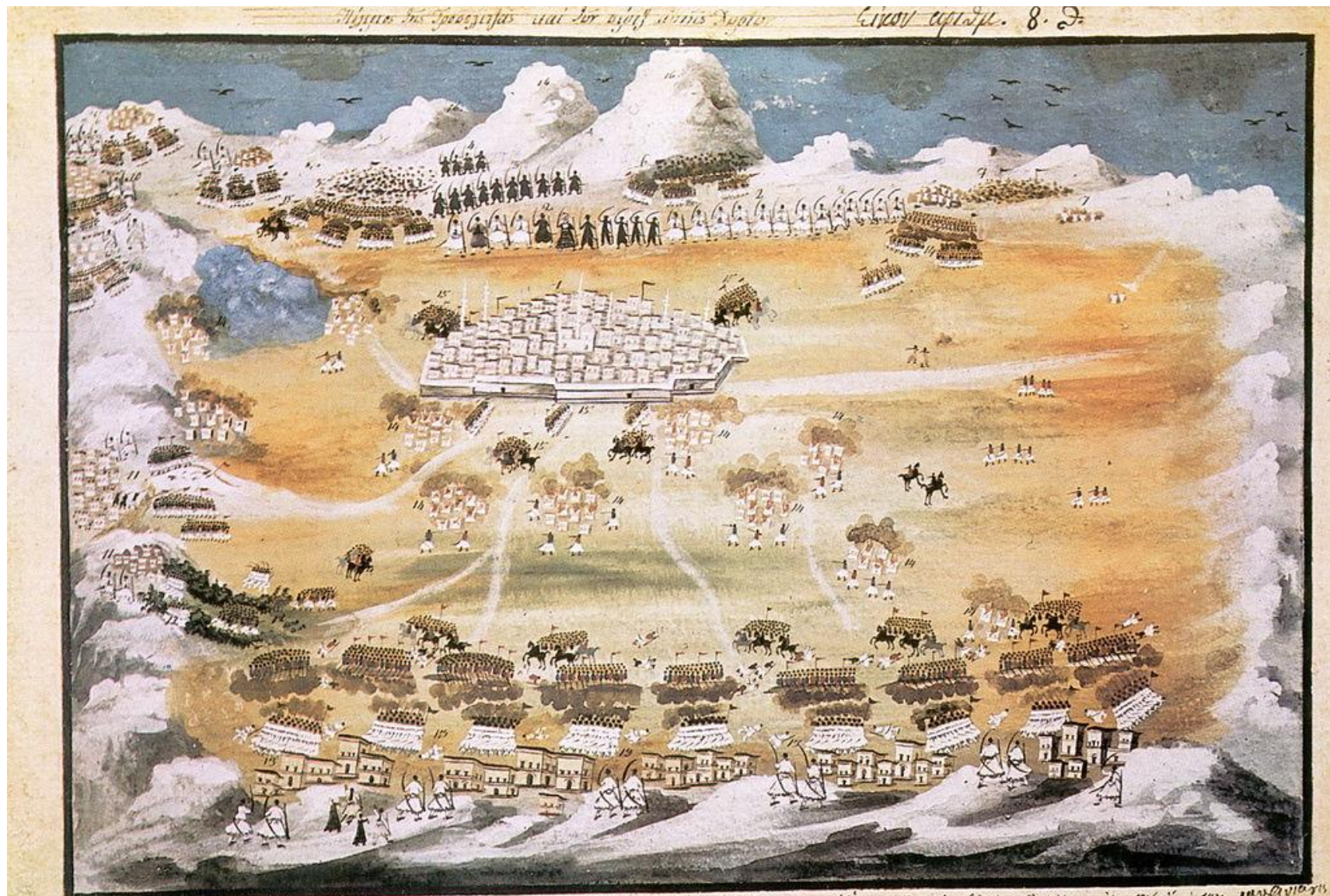
Πόλεμος των Ελλήνων στη Ράχοβα

Πολεμικὴ τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τῆς Ράχοβας, ἀπὸ τοῦ Ἰωάννου Κωνσταντινίδου, ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ Ἰωάννου Κωνσταντινίδου, ἀπὸ τοῦ 1826 ἕως τοῦ 1828.

Ἡ εἰκὼν αὕτη ἐκτίθηται ἐν τῇ ἐπιγραφῇ τοῦ Ἰωάννου Κωνσταντινίδου, ἀπὸ τοῦ 1826 ἕως τοῦ 1828, ἐν τῇ ἐπιγραφῇ τοῦ Ἰωάννου Κωνσταντινίδου, ἀπὸ τοῦ 1826 ἕως τοῦ 1828, ἐν τῇ ἐπιγραφῇ τοῦ Ἰωάννου Κωνσταντινίδου, ἀπὸ τοῦ 1826 ἕως τοῦ 1828.

Πόλεμος της Τριπολιτζάς και των πέριξ αυτής χωριών

Πόλεμος της Τριπολιτζάς και των πέριξ αυτής χωριών. Εξεδόθησαν από το 1809 έως το 1812. **Κατάλογος**

1. Τριπολιτζά. 2. Τριπολιτζά. 3. Τριπολιτζά. 4. Τριπολιτζά. 5. Τριπολιτζά. 6. Τριπολιτζά. 7. Τριπολιτζά. 8. Τριπολιτζά. 9. Τριπολιτζά. 10. Τριπολιτζά. 11. Τριπολιτζά. 12. Τριπολιτζά. 13. Τριπολιτζά. 14. Τριπολιτζά. 15. Τριπολιτζά. 16. Τριπολιτζά. 17. Τριπολιτζά. 18. Τριπολιτζά. 19. Τριπολιτζά. 20. Τριπολιτζά. 21. Τριπολιτζά. 22. Τριπολιτζά. 23. Τριπολιτζά. 24. Τριπολιτζά. 25. Τριπολιτζά.

Μάχη των Μύλων της Λακωνίας

Μάχη των Μύλων της Λακωνίας αιωνιομνηστή 14. 5.

Αιωνιομνηστή Μάχη των Μύλων της Λακωνίας. Αφ' 1. οι οποίοι είναι ορατοί ο Αρκαδικός στρατός με το σπασμένο... Αφ' 2. οι οποίοι είναι ορατοί ο Αρκαδικός στρατός με το σπασμένο... Αφ' 3. οι οποίοι είναι ορατοί ο Αρκαδικός στρατός με το σπασμένο... Αφ' 4. οι οποίοι είναι ορατοί ο Αρκαδικός στρατός με το σπασμένο... Αφ' 5. οι οποίοι είναι ορατοί ο Αρκαδικός στρατός με το σπασμένο... Αφ' 6. οι οποίοι είναι ορατοί ο Αρκαδικός στρατός με το σπασμένο... Αφ' 7. οι οποίοι είναι ορατοί ο Αρκαδικός στρατός με το σπασμένο... Αφ' 8. οι οποίοι είναι ορατοί ο Αρκαδικός στρατός με το σπασμένο... Αφ' 9. οι οποίοι είναι ορατοί ο Αρκαδικός στρατός με το σπασμένο... Αφ' 10. οι οποίοι είναι ορατοί ο Αρκαδικός στρατός με το σπασμένο... Αφ' 11. οι οποίοι είναι ορατοί ο Αρκαδικός στρατός με το σπασμένο... Αφ' 12. οι οποίοι είναι ορατοί ο Αρκαδικός στρατός με το σπασμένο... Αφ' 13. οι οποίοι είναι ορατοί ο Αρκαδικός στρατός με το σπασμένο... Αφ' 14. οι οποίοι είναι ορατοί ο Αρκαδικός στρατός με το σπασμένο... Αφ' 15. οι οποίοι είναι ορατοί ο Αρκαδικός στρατός με το σπασμένο... Αφ' 16. οι οποίοι είναι ορατοί ο Αρκαδικός στρατός με το σπασμένο... Αφ' 17. οι οποίοι είναι ορατοί ο Αρκαδικός στρατός με το σπασμένο...

Η μάχη του Κομποτίου

Η μάχη του Κομποτίου, κατά τον Αλέξανδρο Βασταρδίου, 1876. Ο πίνακας αυτός είναι αντιγραφή από τον πίνακα του Αλέξανδρου Βασταρδίου, ο οποίος βρίσκεται στο Μουσείο της Γαλιανόπουλης.

1. Η μάχη του Κομποτίου, κατά τον Αλέξανδρο Βασταρδίου, 1876. Ο πίνακας αυτός είναι αντιγραφή από τον πίνακα του Αλέξανδρου Βασταρδίου, ο οποίος βρίσκεται στο Μουσείο της Γαλιανόπουλης. Η μάχη του Κομποτίου, κατά τον Αλέξανδρο Βασταρδίου, 1876. Ο πίνακας αυτός είναι αντιγραφή από τον πίνακα του Αλέξανδρου Βασταρδίου, ο οποίος βρίσκεται στο Μουσείο της Γαλιανόπουλης. Η μάχη του Κομποτίου, κατά τον Αλέξανδρο Βασταρδίου, 1876. Ο πίνακας αυτός είναι αντιγραφή από τον πίνακα του Αλέξανδρου Βασταρδίου, ο οποίος βρίσκεται στο Μουσείο της Γαλιανόπουλης. Η μάχη του Κομποτίου, κατά τον Αλέξανδρο Βασταρδίου, 1876. Ο πίνακας αυτός είναι αντιγραφή από τον πίνακα του Αλέξανδρου Βασταρδίου, ο οποίος βρίσκεται στο Μουσείο της Γαλιανόπουλης.

Η πολιορκία της Ακρόπολης από τον Κιουταχή

Η ναυμαχία του Ναβαρίνου

Ναυμαχία ή μάχη των Ναβαρίνου. Κίωσι επιδήμος. 13. Α.

Μαχη των ποταμών της Ελλάδος, επεδεικνύσθησαν ταυτην ηρωικον ανδραγαθίαν εν τω Ναβαρίνου λιμανι, ημερας της 20ης Οκτωβριου 1826. Ουραγος.

Αυτη η μάχη ονομασθησεται η Ναυμαχία των Ναβαρίνου, η οποια εν τω 1826, ημερας της 20ης Οκτωβριου, εν τω Ναβαρίνου λιμανι, ημερας της 20ης Οκτωβριου, επεδεικνύσθησαν ταυτην ηρωικον ανδραγαθίαν εν τω Ναβαρίνου λιμανι, ημερας της 20ης Οκτωβριου, Ουραγος.

Αυτη η μάχη ονομασθησεται η Ναυμαχία των Ναβαρίνου, η οποια εν τω 1826, ημερας της 20ης Οκτωβριου, εν τω Ναβαρίνου λιμανι, ημερας της 20ης Οκτωβριου, επεδεικνύσθησαν ταυτην ηρωικον ανδραγαθίαν εν τω Ναβαρίνου λιμανι, ημερας της 20ης Οκτωβριου, Ουραγος.

Λούντβιχ φον Σβαντχάλερ

*Η Επανάσταση των Ελλήνων στην Πάτρα,
μελάνι και μολύβι σε χαρτί, περ. 15,7x49,8 εκ.*

Μόναχο, Μουσείο της Πόλης

*Ο Μάρκος Μπότσαρης επιτίθεται στο στρατόπεδο των Τούρκων στο Καρπενήσι
Βουλή των Ελλήνων*

*Επανάσταση των Ελλήνων εναντίον των Τούρκων
Ο Κανάρης πυρπολεί τον τουρκικό στόλο στη Χίο
Βουλή των Ελλήνων*

*Νίκη των Ελλήνων κατά των Τούρκων στη θάλασσα
Βουλή των Ελλήνων*

*Ληλασία της Πελοποννήσου από τον Ιμπραήμ
Βουλή των Ελλήνων*

*Ο Μαυροκορδάτος υπερασπίζεται το Μεσολόγγι
Βουλή των Ελλήνων*

*Η προσωποποίηση της πόλης του Μεσολογγίου
Βουλή των Ελλήνων*

*Η Συνθήκη του Λονδίνου
Η παρουσίαση του Όθωνα στην ελληνική αντιπροσωπεία στο Μόναχο
Βουλή των Ελλήνων*

Προσωποποίηση της Ελλάδας
Βουλή των Ελλήνων

Θεόδωρος Βρυζάκης **(1814 ή 1819, Θήβα-1878, Μόναχο)**

Ο πατέρας του απαγχονίστηκε από τους Τούρκους το 1821. Στις αρχές της δεκαετίας του βρέθηκε μαζί με τον αδελφό του Ευθύμιο στο Ορφανοτροφείο του Καποδίστρια στην Αίγινα. Το 1832, με τη μεσολάβηση πιθανώς, του Φρίντριχ Τιρς έφυγε στο Μόναχο, όπου φοίτησε στο "Πανελλήνιον", το ελληνικό παιδαγωγικό σχολείο που είχε ιδρύσει ο Λουδοβίκος Α' για τα ορφανά των αγωνιστών της Επανάστασης. Δώδεκα χρόνια αργότερα, το 1844, έγινε δεκτός στην Ακαδημία Καλών Τεχνών του Μονάχου και έως το 1855 ήταν υπότροφος της ελληνικής παροικίας. Χάρη στην οικονομική αυτή στήριξη ταξίδεψε στην Ευρώπη, ενώ από το 1848 έως το 1851 βρέθηκε στην Ελλάδα, με σκοπό να μελετήσει την τοπογραφία και τις φυσιογνωμίες που επρόκειτο να απεικονίσει στις ιστορικές του σκηνές.

Στο Μόναχο είχε στο μεταξύ γνωρίσει το έργο των Peter von Hess, Karl von Heideck, Johann Petzl, Karl Krazeisen και Joseph Stieler, γεγονός που ερμηνεύει τη διαμόρφωση του ύφους του μέσα στο κλασικό ρομαντικό πνεύμα αλλά και την επιλογή των θεμάτων της ζωγραφικής του μέσα από τα γεγονότα της πρόσφατης ελληνικής ιστορίας.

Pierre Bonirote (1811-1891)

Μητέρα και κόρη σε ελληνικό τοπίο, 1842, λάδι σε χαρτόνι, 32 x 40,5 εκ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΒΡΥΖΑΚΗΣ *Παραμυθία*, 1847, λάδι σε μουσαμά, 44 x 57 εκ.

Εθνική Πινακοθήκη-Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτσου

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΒΡΥΖΑΚΗΣ

Η Έξοδος του Μεσολογγίου, 1853,
λάδι σε μουσαμά, 169 x 127 εκ.
Εθνική Πινακοθήκη-Μουσείο Αλεξάνδρου
Σούτσου

Wilhelm Lindenschmit
(1806-1848)

Η μάχη των χωρικών-1705,
τοιχογραφία στην Εκκλησία της Αγίας
Μαργαρίτας στο Sendling

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΒΡΥΖΑΚΗΣ

Το στρατόπεδο του Καραϊσκάκη, 1855, λάδι σε μουσαμά, 145 x 178 εκ.

Εθνική Πινακοθήκη-Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτσου

Karl von Heideck, *Στρατόπεδο Φιλελλήνων κατά τον Απελευθερωτικό Αγώνα*, 1835, λάδι σε μουσαμά, 65x 84 εκ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΒΡΥΖΑΚΗΣ

*Πολεμικό συμβούλιο, λάδι σε μουσαμά,
38 x 33 εκ.*

*Δύο πολεμιστές, 1855, λάδι σε μουσαμά,
67 x 79 εκ.*

Εθνική Πινακοθήκη-Μουσείο Αλεξάνδρου
Σούτσου

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΒΡΥΖΑΚΗΣ

"Υπέρ πατρίδος το παν", 1858,
λάδι σε μουσαμά , 183 x 132 εκ.
Εθνική Πινακοθήκη-Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτσου

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΒΡΥΖΑΚΗΣ *Η υποδοχή του Λόρδου Βύρωνα στο Μεσολόγγι, 1861*, Λάδι σε μουσαμά, 155 x 213 εκ.
Εθνική Πινακοθήκη-Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτσου

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΒΡΥΖΑΚΗΣ

Ο Παλαιών Πατρών Γερμανός

ευλογεί τη σημαία της Επανάστασης, 1865,

λάδι σε μουσαμά, 164 x 126 εκ.

Εθνική Πινακοθήκη-Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτσου

Μετά την επιστροφή του στο Μόναχο από την Ελλάδα, άνοιξε ένα παραγωγικό εργαστήριο, στο ασκούσαν και εργάζονταν πολλοί μαθητευόμενοι ζωγράφοι. Εισηγητής της "Σχολής του Μονάχου", ασχολήθηκε συστηματικά με την απεικόνιση σκηνών του απελευθερωτικού αγώνα και των επώνυμων ή ανώνυμων πρωταγωνιστών του σύμφωνα με τις αρχές της Ακαδημίας. Η θεματογραφία αυτή ήταν ιδιαίτερα δημοφιλής και τα έργα του λιθογραφήθηκαν, κυκλοφόρησαν ευρέως και καθιερώθηκαν στη συνείδηση του κοινού ως αυθεντικές αναπαραστάσεις της νεότερης ελληνικής ιστορίας. Άλλη πτυχή της καλλιτεχνικής του δημιουργίας αποτελούν τα πορτρέτα, στα οποία ο Βρυζάκης αναδεικνύεται σε δεξιοτέχνη προσωπογράφο, κάτοχο των εκφραστικών του μέσων.

Κατά τα έτη 1861-1863 ιστόρησε την ελληνική εκκλησία του Ευαγγελισμού στο Μάντσεστερ, μετά από παραγγελία της εκεί ελληνικής παροικίας. Την τελευταία δεκαετία της ζωής του δεν μαρτυρούνται πλέον έργα του, καθώς μία οφθαλμική πάθηση τον ανάγκασε να απομονωθεί από την καλλιτεχνική και κοινωνική ζωή του Μονάχου. Οι πίνακές του, που με τη διαθήκη του κληροδότησε στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, περιήλθαν εντέλει στην Εθνική Πινακοθήκη μέσω της Δωρεάς του Πανεπιστημίου.

**ΘΕΟΔΩΡΟΣ
ΒΡΥΖΑΚΗΣ**

*Η θυσία
του Καψάλη, λάδι
σε μουσαμά,
34 x 144 εκ.*

Εθνική
Πινακοθήκη-
Μουσείο
Αλεξάνδρου Σούτσου

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΒΡΥΖΑΚΗΣ *Η μονή του Αρκαδίου*, π. 1867, Λάδι σε μουσαμά, 128 x 173 εκ., Εθνική Πινακοθήκη-Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτσου

**ΘΕΟΔΩΡΟΣ
ΒΡΥΖΑΚΗΣ**

*Ο αποχαιρετισμός
στο Σούνιο, 1863 ,
λάδι σε μουσαμά ,
67 x 78 εκ.*

Εθνική
Πινακοθήκη-
Μουσείο
Αλεξάνδρου Σούτσου

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΒΡΥΖΑΚΗΣ

*Κόρη με στολή Αττικής, λάδι σε μουσαμά, 125 x 87 εκ.
Προσωπογραφία Αναγνωστόπουλου, λάδι σε μουσαμά,
97 x 90 εκ.*

Εθνική Πινακοθήκη-Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτσου

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΒΡΥΖΑΚΗΣ

Τυφλός τραυματίας, [1850],
λάδι σε μουσαμά , 64 x 51 εκ.

Εθνική Πινακοθήκη-
Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτσου

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

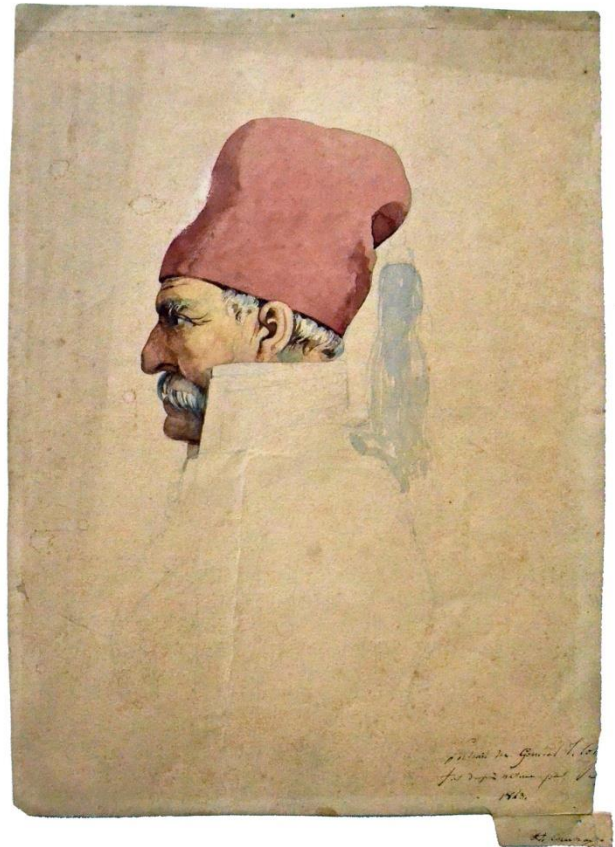
Βασιλικό Σχολείο των Τεχνών
Πολυτεχνείο
Οικία Βλαχούτση

Pierre Bonirote

(Γαλλία, 1811-1891)

Γεννήθηκε το 1811 στη Λυών της νοτιοανατολικής Γαλλίας και σπούδασε στη Σχολή Καλών Τεχνών της Λυών. Το 1832 έλαβε βραβείο ζωγραφικής και από τον επόμενο χρόνο ξεκίνησε να παρουσιάζει τα έργα του στο Σαλόν του Παρισιού. Αργότερα έζησε κατά διαστήματα στη Ρώμη (1836-1838 και 1840) όπου κατά τη δεύτερη χρονικά διαμονή του στην ιταλική πόλη, μετά από ενέργειες του Ενγκρ, αποδέχτηκε πρόταση της Δούκισσας της Πλακεντίας για να ιδρύσει υπό την αιγίδα της, σχολή ζωγραφικής στην Αθήνα. Τελικά ήρθε στην Ελλάδα και δίδαξε επί μια τριετία στο Βασιλικό Σχολείο των Τεχνών. Κατά τη διάρκεια της παραμονής του στην Αθήνα συγκέντρωσε σχέδια της πόλης δημιουργώντας έναν θεματικό κατάλογο με θέμα τη φύση και σκηνές της καθημερινότητας για χρήση των μαθητευόμενων ζωγράφων ενώ φιλοτέχνησε διάφορα έργα σχετικά με την Ελλάδα και τους αγωνιστές της Ελληνικής Επανάστασης, όπως Ο ελληνικός χορός στην *Πνύκα* (1842), 'Ελληνες αγωνιστές του '21 (προσωπογραφίες των αγωνιστών της επανάστασης Νικηταρά, Πετρόμπεη, Αντώνιου Κριεζή, Γενναίου Κολοκοτρώνη και Γεωργίου Κουντουριώτη) και *Η Κηδεία του Κολοκοτρώνη*. Μετά το βασιλικό διάταγμα του Οκτωβρίου του 1843 που απέκλειε τους αλλοδαπούς καθηγητές από τα εκπαιδευτικά ιδρύματα της Αθήνας, ο Μπονιρότ επέστρεψε στην Λυών όπου σταδιοδρόμησε στην τοπική Σχολή Καλών Τεχνών, πρώτα ως καθηγητής Θεωρίας της ζωγραφικής και έπειτα ως καθηγητής ζωγραφικής. Πέθανε το 1891 στην πόλη Orliénas, κοντά στη Λυών.

Pierre Bonirote

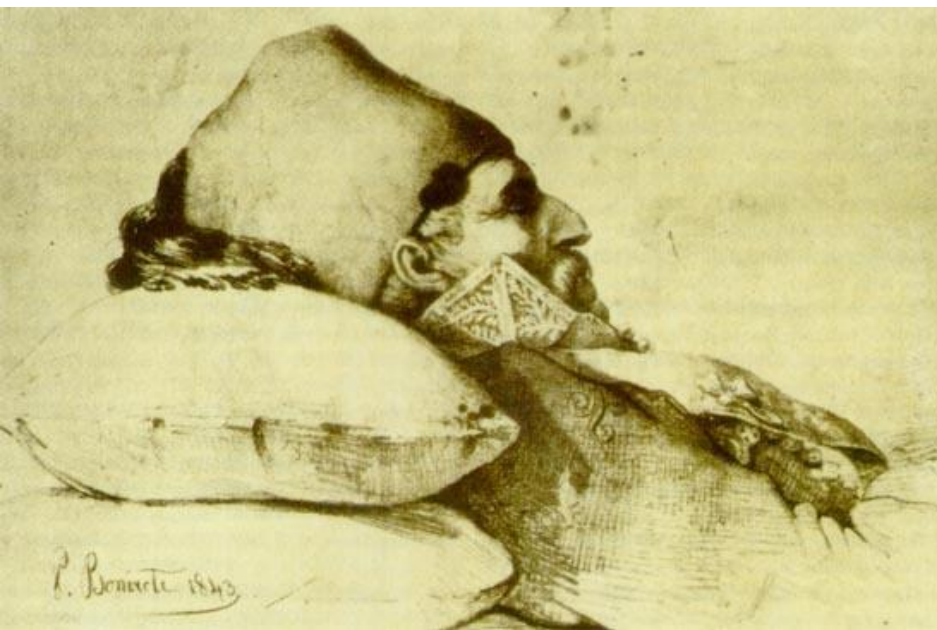
Ελληνικός χορός στην Πνύκα, 1843, λάδι σε μουσαμά

Pierre Bonirote

Πορταίτο του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη,
ακουαρέλα και μελάνι σε χαρτί, με σημείωση
"Πορταίτο του στρατηγού, 1843

Ο Κολοκοτρώνης νεκρός, σχέδιο με μελάνι,
1843

Pierre Bonirote

Πορτραίτο Έλληνα με το παραδοσιακό
καπέλο, μολύβι σε χαρτί, 1841

Πορτραίτο Έλληνα, ακουαρέλα και μολύβι
σε χαρτί, 1841

Pierre Bonirote

*Άντρας και γυναίκα με παραδοσιακά ρούχα,
ακουαρέλα σε χαρτί, 25x18 εκ.*

Λύσανδρος Καυταντζόγλου

Raffaello Ceccoli

(π. 1800, Νάπολη - β' μισό 19ου αιώνα, Λονδίνο)

Γιατρός, ζωγράφος και ερασιτέχνης αρχαιολόγος, αναζήτησε το 1839 στην Κέρκυρα τις κατάλληλες κλιματολογικές συνθήκες για την άρρωστη κόρη του.

Εγκαταστάθηκε στην Αθήνα και εργάστηκε ως άμισθος καθηγητής ζωγραφικής στο Σχολείο των Τεχνών από το 1843 έως το 1852. Στα 1843 διαδραμάτισε σημαντικό ρόλο στην ίδρυση της «εν Αθήναις Εταιρία των Ωραίων Τεχνών».

Στο ζωγραφικό του έργο ασχολήθηκε κατά κύριο λόγο με την προσωπογραφία και την τοπιογραφία, αλλά και με ηθογραφικές σκηνές και συνθέσεις εμπνευσμένες από την Ελληνική Επανάσταση. Αναχώρησε οριστικά από την Ελλάδα το 1853.

Ακρόπολη, 1853

Λάδι σε μουσαμά, 60,5 x 80,5 εκ.
Εθνική Πινακοθήκη-Μουσείο
Αλεξάνδρου Σούτσου

Raffaello Ceccoli

*Η Ακρόπολη και το
Θέατρο Ηρώδου του
Αττικού,
λάδι σε μουσαμά,
14,4 x 36.5 εκ.
Ιδιωτική συλλογή*

Βασίλειος Καρούμπας-Σκόπας
(1820-1883)

Ο γλύπτης
λάδι σε μουσαμά, 96 x 70,5 εκ.
Εθνική Πινακοθήκη-
Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτσου

Άγνωστος
Νέος καλλιτέχνης με το μοντέλο του,
π. 1840-1845,
λάδι σε χαρτόνι, 66 x 50 εκ.
Εθνική Πινακοθήκη-
Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτσου

Γεώργιος Μαργαρίτης

(1814, Σμύρνη – 1884, Αθήνα)

Αδελφός του Φίλιππου Μαργαρίτη, σπούδασε στο Παρίσι ζωγραφική και λιθογραφία. Το 1836 επέστρεψε στην Αθήνα και διορίστηκε πρώτος καθηγητής της ζωγραφικής στη Σχολή των Ευελπίδων. Συγχρόνως ίδρυσε εργαστήριο ζωγραφικής, στο οποίο εγκατέστησε και μηχανήματα λιθογραφίας. Μαζί του στεγάστηκε και ο αδελφός του όταν επέστρεψε στην Ελλάδα, αναφέρεται δε ότι το 1844 το επισκέφθηκε ο πρωθυπουργός Ιωάννης Κωλέττης.

Από το 1843 ως το 1853 δίδαξε στο Πολυτεχνείο.

Ο Γεώργιος Μαργαρίτης, επηρεασμένος από το νεοκλασικό πνεύμα, φιλοτέχνησε προσωπογραφίες αγωνιστών και διαφόρων προσωπικοτήτων της εποχής με μία διάθεση ωραιοποίησης και εξιδανίκευσης, αλλά και σκηνές από την Ελληνική Επανάσταση, όπως το έργο *Ο Καραϊσκάκης ελαύνων προς την Ακρόπολη* και το *Τραύμα του Καραϊσκάκη κατά την εν Αλιπέδω μάχην*, για το σχέδιο του οποίου τιμήθηκε με αργυρό μετάλλιο το 1870 στην έκθεση των Ολυμπίων. Επίσης, σε συνεργασία με τον αδελφό του συμμετείχε στην εικονογράφηση των Ανακτόρων του Όθωνα.

Γεώργιος Μαργαρίτης

Ρήγας Φεραίος

1836

Λιθογραφία, 17 x 13,5 εκ.

Εθνική Πινακοθήκη-

Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτσου

ΡΗΓΑΣ ΦΕΡΡΑΙΟΣ

„Εὖ οἰωρὸς ἀγίος, ἀμύνασθαι περὶ Πατρὸς.”

Ἐν τῷ Βασιλικῷ Λιθογραφίῳ ἐν Ἀθήναις.

Γεώργιος Μαργαρίτης

Αγωνιστής του '21

Μολύβι σε χαρτί, 59 x 45,5 εκ.

Εθνική Πινακοθήκη-

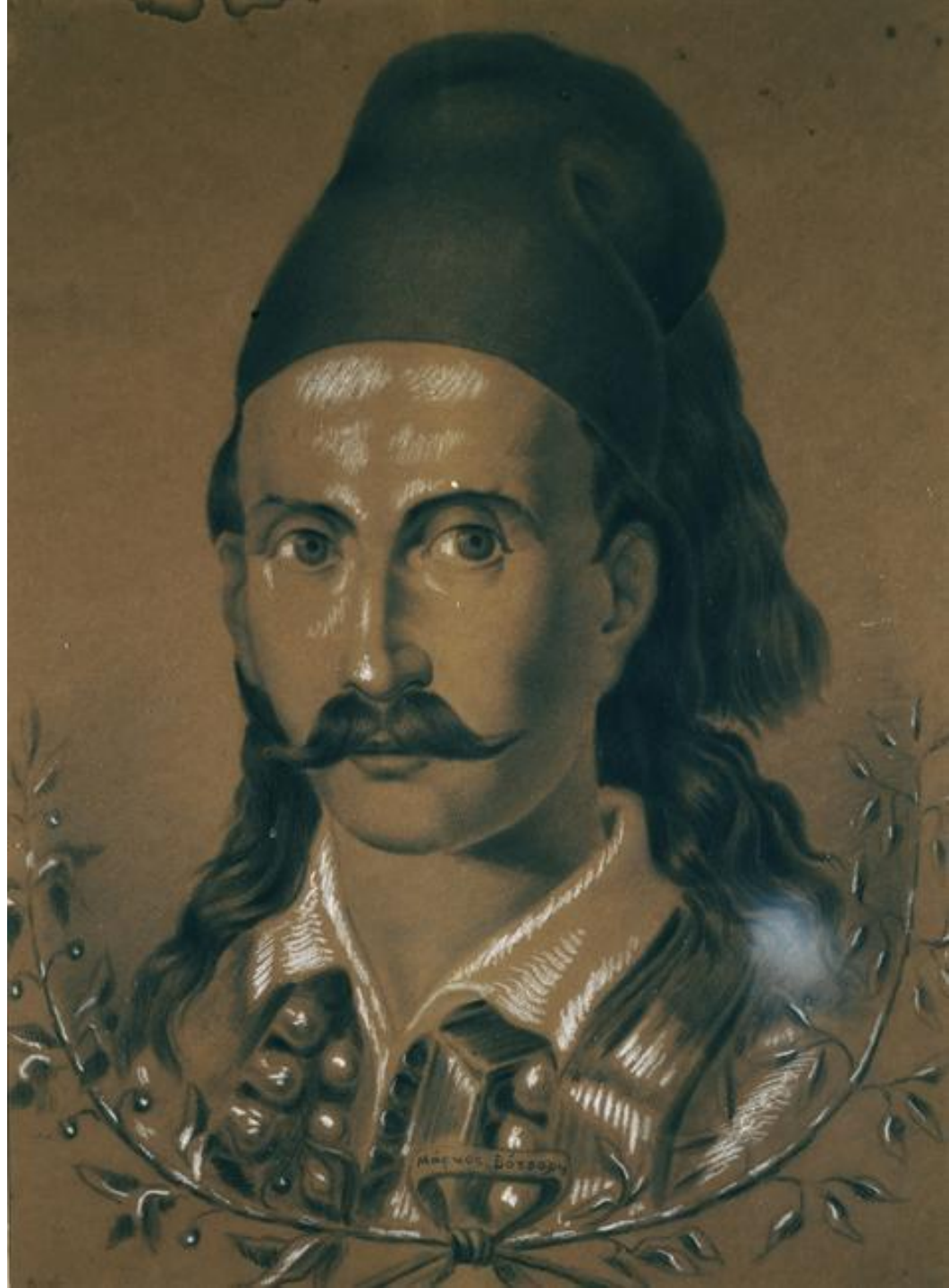
Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτσου

Γεώργιος Μαργαρίτης

Μάρκος Μπότσαρης
Κάρβουνο και άσπρο χρώμα
σε καφέ χαρτί
57 x 42 εκ.

Εθνική Πινακοθήκη-
Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτσου

Γεώργιος Μαργαρίτης

Ο Γεώργιος Καραϊσκάκης

ορμά έφιππος προς

την Ακρόπολη

1844

Λάδι σε μουσαμά

94 x 117 εκ.

Εθνική Πινακοθήκη-
Μουσείο Αλεξάνδρου
Σούτσου

Γεώργιος Μαργαρίτης

Προσωπογραφία κυρίας με φτερό

π. 1850

Λάδι σε μουσαμά

58 x 46 εκ.

Εθνική Πινακοθήκη-

Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτσου

Γεώργιος Μαργαρίτης

Καθισμένη γυναίκα

π. 1840-1845

Λάδι σε μουσαμά, 65 x 44 εκ.

Εθνική Πινακοθήκη-
Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτσου

Γεώργιος Μαργαρίτης

Άποψη της Ακρόπολης, π. 1845 Υδατογραφία , 53 x 103 εκ.
Εθνική Πινακοθήκη-Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτσου

Φίλιππος Μαργαρίτης

(1810, Σμύρνη – 1892, Wurzburg, Γερμανία)

Με υποτροφία της κυβέρνησης του Ιωάννη Καποδίστρια σπούδασε ζωγραφική στη Ρώμη. Επέστρεψε στην Ελλάδα το 1837 και πέντε χρόνια αργότερα διορίστηκε καθηγητής στο Σχολείο των Τεχνών, όπου δίδαξε έως την απόλυσή του το 1862. Μετά από ένα ταξίδι του στο εξωτερικό, εργάστηκε στο φωτογραφικό εργαστήριο που διατηρούσε στην Αθήνα. Μαζί με τον αδελφό του Γεώργιο, έλαβε μέρος στη διακόσμηση των ανακτόρων του Όθωνα, ενώ συνεργάστηκε και για την οργάνωση του ελληνικού περιπτέρου στην Παγκόσμια Έκθεση του Παρισιού το 1855, όπου ως εκθέτης παρουσίασε φωτογραφίες με τα μνημεία της Ακρόπολης. Την ίδια χρονιά εξέθεσε φωτογραφίες του στο Πολυτεχνείο στο πλαίσιο της ετήσιας έκθεσης, ενώ το 1856 ήταν μέλος της κριτικής επιτροπής του Κοντοσταύλειου Διαγωνισμού και παρουσίασε φωτογραφίες των αναγλύφων του Παρθενώνα και πορτρέτα στην έκθεση του Πολυτεχνείου. Ως φωτογράφος και πάλι πήρε μέρος στη Διεθνή Έκθεση του Λονδίνου του 1862 καθώς και στα Β' Ολύμπια του 1870, όπου έλαβε αργυρό βραβείο β' τάξεως. Το 1870 εκτέλεσε επίσης τα φωτογραφικά πορτρέτα του βασιλιά Γεωργίου Α' και της βασίλισσας Όλγας.

Στη ζωγραφική του ασχολήθηκε κυρίως με την προσωπογραφία, ενώ απεικόνισε και θέματα από την Ελληνική Επανάσταση σε πίνακες που μαρτυρούν την ιταλική του μαθητεία.

Φίλιππος Μαργαρίτης

Η μούσα Ευτέρπη π. 1843-1845,
λάδι σε μουσαμά, 95 x 79 εκ.
Εθνική Πινακοθήκη-
Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτσου

Φίλιππος Μαργαρίτης (αποδίδεται)

Η Σαπφώ προσεύχεται στην Αφροδίτη
πριν το 1843
Λάδι σε μουσαμά
145 x 113 εκ.

Εθνική Πινακοθήκη-
Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτσου

*Ο οπλαρχηγός Γκούρας, λάδι σε μουσαμά, 49x36 εκ.
Εθνική Πινακοθήκη-Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτσου*

Φίλιππος Μαργαρίτης

Ο καπετάν Γκούρας,
μετά το 1843 , λάδι σε μουσαμά, 98x80 εκ.
Εθνική Πινακοθήκη-
Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτσου

Vicenzo Lanza

Βικέντιος Λάντσας

(1822, Βενετία-1902, Αθήνα)

Ιταλικής καταγωγής, σπούδασε ζωγραφική στην Ακαδημία Καλών Τεχνών της Βενετίας, όπου, μετά την αποφοίτησή του, εργάστηκε για ένα διάστημα ως βοηθός στην έδρα της Προοπτικής. Μετά την αποτυχία της ιταλικής επανάστασης εναντίον των Αυστριακών το 1848, στην οποία έλαβε μέρος, κατέφυγε ως πολιτικός εξόριστος αρχικά στην Πάτρα και, μετά δύο χρόνια, στην Αθήνα. Για την προσφορά του στους αγώνες της πατρίδας του τιμήθηκε αργότερα με το αργυρό παράσημο του Σωτήρος και με τρία ιταλικά παράσημα.

Υποστηριζόμενος από τη βασίλισσα Αμαλία διακόσμησε την εξοχική της κατοικία, ενώ, με εντολή του Όθωνα, αποπεράτωσε την αγιογράφιση της Ρωσικής εκκλησίας, την οποία είχε ξεκινήσει ο Λουδοβίκος Θείρσιος και ο Νικηφόρος Λύτρας. Για την εργασία του αυτή ο τσάρος της Ρωσίας Αλέξανδρος Β' του απένειμε το Χρυσό Μετάλλιο. Κατά παραγγελία επίσης του Όθωνα φιλοτέχνησε το έργο *Το στρατόπεδο των Θηβών*, με το οποίο καθιερώθηκε ως ζωγράφος, και διακόσμησε την οροφή της αίθουσας τελετών του Πανεπιστημίου Αθηνών. Από το 1863 ως το 1901 δίδαξε Προοπτική, Σκηνογραφία, Στοιχειώδη Γραφική και Κοσμηματογραφία στο Σχολείο των Τεχνών και ζωγραφική στη Σχολή των Ευελπίδων.

Το 1859 έλαβε μέρος στην έκθεση των Ολυμπίων, συμμετέχοντας και πάλι το 1870 και κερδίζοντας το αργυρό βραβείο. Στην ίδια έκθεση το 1888 τιμήθηκε με το χάλκινο βραβείο. Έλαβε επίσης μέρος στην Παγκόσμια Έκθεση του Παρισιού το 1867, καθώς και σε εκθέσεις του Παρνασσού και υπήρξε μέλος πολλών κριτικών επιτροπών.

Χρησιμοποιώντας κατά κύριο λόγο την υδατογραφία, απεικόνισε αρχαιολογικούς τόπους και μνημεία, καθιερώνοντας ως ιδιαίτερο αυτό το είδος της τοπιογραφίας. Στα έργα του οι ακαδημαϊκές κλασικιστικές αρχές συνυπάρχουν με μια πιο ρεαλιστική απόδοση, ενώ με ξεχωριστή ευαισθησία αποδίδονται τα χρώματα.

Vicenzo Lanza

*Η Ακρόπολη, 1860, λάδι σε μουσαμά, 37 x 56 εκ.
Εθνική Πινακοθήκη-Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτσου*

Vicenzo Lanza

Το Θησείο, λάδι σε μουσαμά, 35 x 55 εκ.

Εθνική Πινακοθήκη-Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτσου

Vicenzo Lanza

*Οι Στύλοι του Ναού του Ολυμπίου Διός, υδατογραφία, 18 x 25 εκ.
Εθνική Πινακοθήκη-Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτσου*

Vicenzo Lanza

*Η πύλη των Λεόντων πριν από τις ανασκαφές, 1882, λάδι σε μουσαμά, 37 x 48 εκ.
Εθνική Πινακοθήκη-Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτσου*

Vicenzo Lanza

Προφήτης

Μολύβι σε γαλάζιο χαρτί

25 x 19,5 εκ.

Εθνική Πινακοθήκη-

Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτσου

Ludwig Thiersch **Λουδοβίκος Θείρσιος**

(1825, Μόναχο-1909, Μόναχο)

Γιος του ελληνοιστή Friedrich Thiersch, σπούδασε γλυπτική και αργότερα ζωγραφική στην Βασιλική Ακαδημία Καλών Τεχνών του Μονάχου. Το 1849 αναχώρησε για τη Ρώμη, όπου παρέμεινε έως το 1852 και μελέτησε το έργο του Ραφαήλ. Στη συνέχεια επέστρεψε στην Αθήνα και δίδαξε ζωγραφική στο Σχολείο των Τεχνών μέχρι το 1855. Από το 1853 έως το 1855 ιστόρησε τη Ρωσική Εκκλησία στην Αθήνα. Ένα χρόνο μετά, το 1856, έφυγε για το Μόναχο και τα επόμενα χρόνια ταξίδεψε σε πολλές πόλεις, όπως τη Βιέννη, την Αγία Πετρούπολη, την Καρλσρούη, το Λονδίνο και το Παρίσι. Στις τρεις τελευταίες πόλεις καταπιάστηκε με την αγιογράφηση των ελληνικών εκκλησιών. Από την εκθεσιακή του δραστηριότητα είναι γνωστή η συμμετοχή του στην Παγκόσμια Έκθεση του Παρισιού το 1855 και η έκθεση σχεδίων του στο Ζάππειο το 1891, παράλληλα με την παρουσίαση βυζαντινών και μεταβυζαντινών εικόνων που ανήκαν στη συλλογή του.

Έχοντας αναγεννησιακά πρότυπα, ενδιαφέρθηκε ιδιαίτερα για τη θρησκευτική ζωγραφική, ενώ φιλοτέχνησε επίσης προσωπογραφίες.

Λουδοβίκος Θείρσιος

Κλεονίκη Γενναδίου

π. 1856-1859

λάδι σε μουσαμά

124 x 83 εκ.

Εθνική Πινακοθήκη-
Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτσου

Λουδοβίκος Θείρσιος

*Προσωπογραφία
του γλύπτη Λεωνίδα Δρόση
σε νεαρή ηλικία
1858
Λάδι σε χαρτόνι, 65 x 52 εκ.*

Εθνική Πινακοθήκη-
Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτσου

Francesco Pige
Φραντσέσκο Πίτζε
(1822, Τυρόλο-1862;)

Σπούδασε ζωγραφική στο Μόναχο από το 1842 ως το 1845. Στη συνέχεια έμεινε για τρία χρόνια στη Ρώμη, πιθανότατα για να συμπληρώσει την καλλιτεχνική του επιμόρφωση, και κατόπιν εγκαταστάθηκε στην Ελλάδα.

Ασχολήθηκε κατά κύριο λόγο με την προσωπογραφία, εργαζόμενος στο νησιωτικό χώρο, αφού ένα μεγάλο μέρος του έργου του αποτελείται από πορτρέτα μελών γνωστών ναυτικών οικογενειών με σημαντική δράση και κύρος στα χρόνια της Επανάστασης. Σε πιο περιορισμένη κλίμακα ασχολήθηκε επίσης με το τοπίο. Παρά τη χαρακτηριστική απόδοση των μορφών του, που παριστάνονται τυπικές και άκαμπτες σε μεγαλοπρεπή εσωτερικά, πλάι σε ανοιχτά παράθυρα με θέα σε γνωστούς αρχαιολογικούς χώρους, νησιά και πόλεις, πολλά από τα έργα του αποδίδονταν αρχικά στο ζωγράφο Ανδρέα Κριεζή. Η ταυτότητά του έγινε γνωστή όταν, στο πορτρέτο του Υδραίου Σταμάτη Βουδούρη, εντοπίστηκε η επιγραφή "Hydra, 7/19 Aprile 1857, Francesco Pige di Tirolo rinxit", στοιχείο που οδήγησε στην ταύτιση και άλλων έργων του, με κοινά τεχνοτροπικά χαρακτηριστικά.

Francesco Pige

*Προσωπογραφία ευγενούς
με την Ακρόπολη*

και το Θησείο στο βάθος

π. 1850, λάδι σε μουσαμά
82 x 65 εκ.

Εθνική Πινακοθήκη-

Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτσου

Francesco Pige

*Ο υποναύαρχος Σαχτούρης ,
λάδι σε μουσαμά, 74 x 58 εκ.
Εθνική Πινακοθήκη-
Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτσου*

Francesco Pige

Προσωπογραφία υδραίας κυρίας,
λάδι σε μουσαμά, 82 x 65 εκ.
Εθνική Πινακοθήκη-
Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτσου

Francesco Pige

*Προσωπογραφία κυρίας
με στολή Αμαλίας,
λάδι σε μουσαμά, 73 x 59 εκ.
Εθνική Πινακοθήκη-
Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτσου*

Francesco Pige

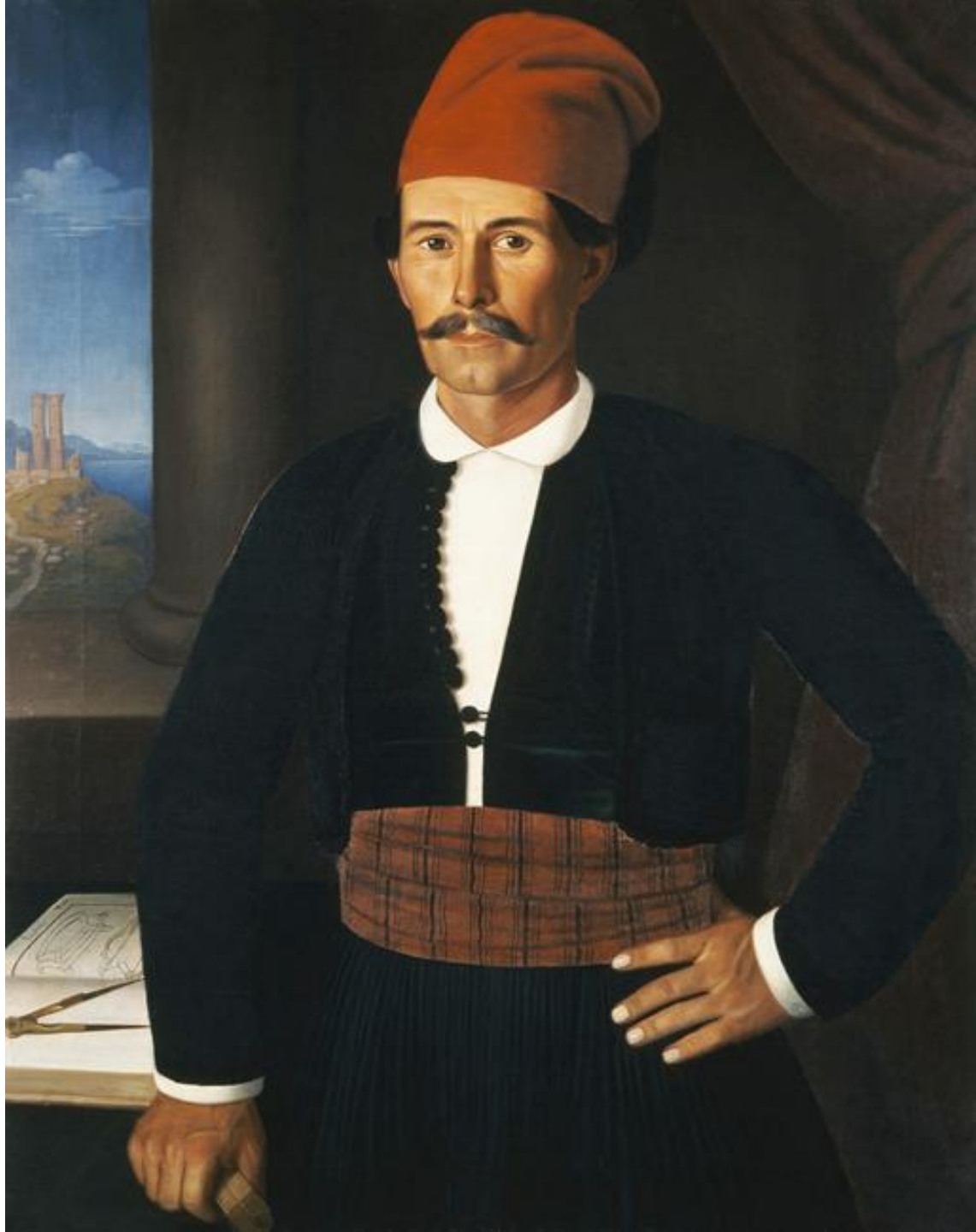
*Κυριακούλα Βούλγαρη
σύζυγος Α. Κριεζή*

π. 1850-1852, λάδι σε μουσαμά, 83 x 66 εκ.

Εθνική Πινακοθήκη-
Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτσου

Francesco Pige

Επιλοποιός, π. 1850,
λάδι σε μουσαμά, 81 x 65 εκ.
Εθνική Πινακοθήκη-
Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτσου

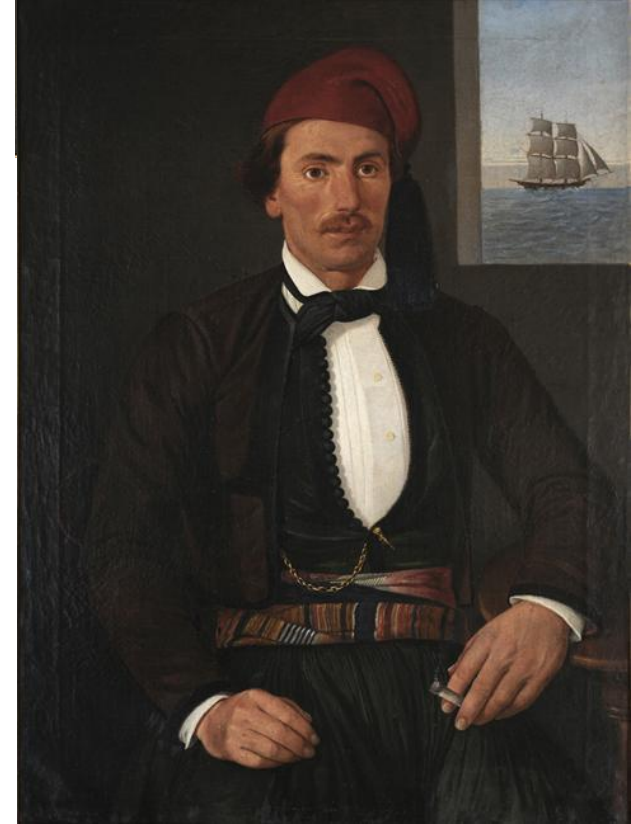
Ανδρέας Κριεζής (1813, Ύδρα-μετά το 1877 ;)

Γιος καπετάνιου του εμπορικού ναυτικού, εργάστηκε για ένα διάστημα στο βασιλικό τυπογραφείο και λιθογραφείο της Αθήνας και το 1839 πήγε στο Παρίσι, όπου ασχολήθηκε με την τέχνη της λιθογραφίας και στη συνέχεια σπούδασε ζωγραφική. Από την περίοδο κατά την οποία βρισκόταν στο Παρίσι, και συγκεκριμένα από το 1841, έχουμε και τα πρώτα χρονολογημένα έργα του.

Αφού επέστρεψε στην Ελλάδα, δίδαξε στο γυμνάσιο της Ερμούπολης της Σύρου. Από την εκθεσιακή του δραστηριότητα, είναι γνωστή η συμμετοχή του στα Ολύμπια του 1859 και του 1875.

Φιλοτέχνησε κυρίως προσωπογραφίες, που ως επί το πλείστον παριστάνουν μέλη αρχοντικών οικογενειών των νησιών σε επίσημη στάση και με έμφαση στη λεπτομερή απόδοση των παραπληρωματικών - διακοσμητικών στοιχείων.

Ασχολήθηκε επίσης με την αγιογραφία και φιλοτέχνησε αγιογραφίες στην Αγία Ειρήνη του Πόρου.

Ανδρέας Κριεζής

Ο ναύαρχος Ανδρέας Μιαούλης, 1841,
λάδι σε μουσαμά, 32 x 25 εκ.
Εθνική Πινακοθήκη-
Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτσου

Ανδρέας Κριεζής

Υδραία αρχόντισσα, 1847,
λάδι σε μουσαμά, 101 x 82 εκ.
Εθνική Πινακοθήκη-
Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτσου

Ανδρέας Κριεζής

*Ψαριανός καπετάνιος, π. 1850-1853 ,
λάδι σε μουσαμά, 95 x 71 εκ.
Εθνική Πινακοθήκη-Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτσου*

Ανδρέας Κριεζής

Ο ναύαρχος Κριεζής,
λάδι σε μουσαμά, 29 x 23 εκ.
Εθνική Πινακοθήκη-
Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτσου

Ανδρέας Κριεζής

Προσωπογραφία

Τριανταφυλλιάς Κριεζή, 1877

Λάδι σε μουσαμά, 116 x 90 εκ.

Ανδρέας Κριεζής

*Η έλευση του βασιλιά Γεωργίου Α', 1869, λάδι σε μουσαμά , 90x150 εκ.
Εθνική Πινακοθήκη-Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτσου*

